

СПАДКОЄМЦІ СЛАВИ БАТЬКІВ

У МІСТІ-ГЕРОІ ВОЛГОГРАДІ РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ VII ВСЕСОЮЗНИЙ ЗЛІТ ПЕРЕМОЖЦІВ ПОХОДУ КОМСОМОЛЬЦІВ І МОЛОДІ ПО МІСЦЯХ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ, БОЙОВОЇ І ТРУДОВОЇ СЛАВИ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ.

Тепло і сердечно зустріло місто-герой учасників і гостей VII Всесоюзного зльоту переможців походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Сюди прибули голова центрального штабу цього походу Маршал Радянського Союзу І. Х. Баграмян, Маршал Радянського Союзу В. І. Чуйков, Маршал авіації В. О. Судець, ветерани, представники герої Сталінградської битви. Приїхали молодіжні делегації соціалістичних держав, міст і республік країн.

Всього на зліт прибуло понад 1200 чоловік. Комсомольці міста — шефи делегацій ознайомили їх з славними традиціями своїх підприємств, з організацією тут військово-патріотичної роботи.

(Кор. ТАРС).

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ІМ. Д. І. ЖЕВЕСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XXV
№ 112 [2060].

ЧЕТВЕР, 18 вересня 1975 року

Ціна 2 коп.

ОРГАНІЗОВАНО, ЯКІСНО

У складних посушливих умовах вирощували наші механізатори цукрові буряки на площі 610 гектарів. Зараз повним ходом іде збирання коренів. Уже викопано цукрові на площі 200 гектарів. На цій роботі тон у соціалістичному передз'їздовському змаганні задають комсомольці, молоді механізатори. Хочеться добре слово сказати на адресу Анатолія Антонова, який, працюючи на тракторному причелі, успішно забезпечує безперебійну роботу передового збирального агрегату Михайла Мірошниченка.

З перевиконанням норм трудиться на транспортуванні буряків кандидат у члени КПРС, член комітету комсомолу Олександр Туровець.

Вже скошили більше ста гектарів соняшника. Тут старанно трудяться комбайнери Дмитро Гринев, Василь Грузин, шофер Михайло Гелас, тракторист Олександр Желанкін.

Л. БАБІЧ,
голова колгоспу «Дружба»
Знам'янського району.

ПЕРЕГЛЯНУЛИ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

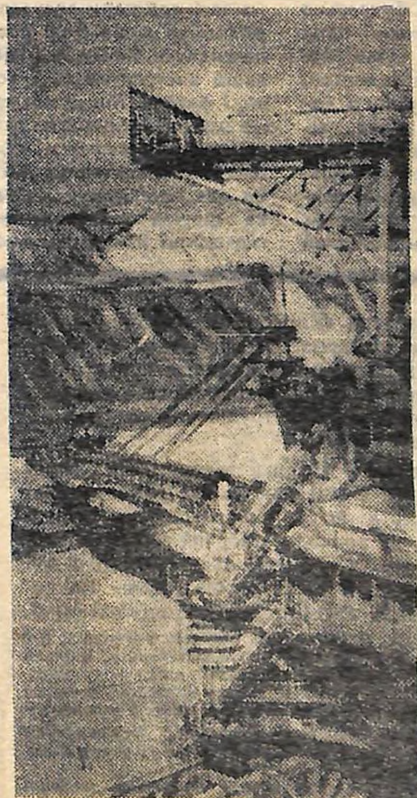
486 тисяч тонно-кілометрів зобов'язалися виробити дев'ять членів нашої комсомольсько-молодіжної бригади наступного року. Ставши на трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС, намігали новий рубіж — 600 тисяч тонно-кілометрів.

Нині найвищі показники мають комсомольці Микола Супрун та Григорій Придма. Вони вже наближаються до виконання річних планів і вирішили до кінця року додатково до зобов'язання наїздити ще відповідно по 40 і 22 тисячі тонно-кілометрів.

Г. ЛІСОВИЙ,
шофер комсомольсько-молодіжного колективу автогаража колгоспу імені Суворова Устинівського району.

НА ФОТО ВГОРІ (ЗЛІВА НАПРАВО): ПОМІЧНИКІ МАШІНІСТА АНАТОЛІЙ КАМІНСЬКИЙ І ВАЛЕРІЙ ЛІТВИНЕНКО, ОПЕРАТОР КОМПЛЕКСУ МАРІЯ СЯТЕЦЬ ТА ГІРНИЧІЙ МАСТЕР ЗМІНИ СЕРГІЙ АРТЮХОВ. ВНИЗУ — РОТОРНИЙ ЕКСКАВАТОР ВУГЛЕРОЗРІЗУ «МОРОЗІВСЬКИЙ».

Фото В. КОВНАКА.

ТИСЯЧІ СЕРГІЯ АРТЮХОВА

РЕПОРТАЖ

З ОПЕРАТОРНОЇ комплексу комсомольці Марії Сятець дільницю видно, як на долоні. Внизу, метрів за 40 під кабіною, вузька стрічка транспортера стрімко несе розкритну породу, яка, за 18 хвилин промчавши понад 3 кілометри, підійде до відвалоутворювача. Біля нього сріблом, жовто-оранжевими кольорами у промінні теплого еересневого сонця відблискує відвал, а навколо казковими велетнями застигли екскаватори, транспортно-відвальний міст. А вона, оператор Марія Сятець, — у центрі по-

дій, з усіх дільниць їй надходить інформація.

Тут же, в кабіні операторної, зустрівся із С. Артюховим:

— Часто буває, що колектив працює рівно, видає понадпланову продукцію, а ніяких «секретів» тут немає. Успіху досягаємо за рахунок високої кваліфікації робітників, раціональної організації праці, за рахунок старанної роботи кожного члена колективу. Це наші головні резерви. Бо вже давно ми знайшли оптимальний варіант роботи комплексу.

Головне при поломці — швидко знайти її причину. Час ремонту рахується хвилинами, десятками хвилин, а пошук інколи триває годину. Цього разу А. Литвиненко та А. Камінський визначили поломку за декілька хвилин. Молоді гірники — висококваліфіковані спеціалісти, мають найвищий розряд. А. Камінський навчається в гірничому інституті, А. Литвиненко має середню спеціальну освіту.

Нещодавно зміна, як і інші колективи дільниці, обговорила постанову Центрального Комітету КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС», включилася в рух за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС.

Окрім того, що колектив до кінця року додатково перевантажить 15 тисяч кубометрів розкритих порід, він разом з іншими змінами дільниці взяв спільні зобов'язання: зекономити тисячу кіловат-годин електроенергії, підвищити продуктивність праці на один процент,

допомогти оволодіти суміжними професіями 30 робітникам.

За вісім місяців шість комсомольців зміни оволоділи суміжними професіями, нині помічник машиніста екскаватора Іван Калиновський опанував професією електрозварювальника, помічник машиніста відвалоутворювача Юрій Баштанник вчиться на машиніста, електрозварювальник Іван Мережанний — на машиніста-перевантажувача.

— Інакше бути і не могло, — запевняє Марія Сятець, — адже нас на вуглерозрізі називають першопрохідцями. Ми беремо перший горизонт, даємо фронт робіт гірникам інших агрегатів. І ще — ми ніколи не забуваємо, що боремося за звання зміни комуністичної праці.

Рівно за годину до закінчення роботи Марія Сятець повідомила по всій дільниці:

— П'ятнадцята година. Є планове завдання! Так тримати, хлопці! — звернулася дівчина до гірників. — Можемо дати більше!

А по закінченні роботи порадувала друзів: відвантажили такі надпланові кубометри розкритих порід. Так для зміни С. Артюхова закінчився ще один день передз'їздовської вахти. Молоді трудівники колективу запевнили, що і наступні теж будуть ударними.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
сценкор «Молодого комунара».
Вуглерозріз «Морозівський».
Олександрія.

ГОТУЙМО ФЕРМИ ДО ЗИМИ!

Звернення комсомольців і молоді колгоспу «Маяк» Знам'янського району до всіх комсомольців і молоді Кіровоградщини

Діла і помисли молодих хліборобів нашого колгоспу сьогодні — про успішне завершення осінніх жнив, про створення достатнього запасу кормів для громадської худоби. До цього кличе нас постанову Центрального Комітету КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС». Нам адресовані заклики слова партії: «У сільському господарстві належить зробити максимально можливе для успішного завершення збирання врожаю, затовітель сільськогосподарських продуктів, нагромадження кормів, організованого проведення наступної зими худоби і підготовки до весняної сівби». Справа честі кожного молодого трудівника ділом відповісти на цей заклик.

Беручи участь у всеосозному русі «Тваринництво — ударна справа комсомолу», цього літа юнаки та дівчата нашого господарства добре потрудилися на зеленіх жнивах. Наш девіз у цій важливій справі був — за прикладом тарашанців створити п'ятарічний запас кормів з хорошим настроям, з комсомольськими піснями виходити ми на підільники і суботники, і в результаті — майже доповнивши намеченої кількості різноманітної заготовленої нашими руками. Тільки останнього недільника 60 молодих трудівників заклали в траншеї понад 20 тонн зеленої маси.

Навіть цього, несприятливого на ворожай року, молоді тваринники колгоспу добились непоганих результатів у праці. За вісім місяців середній надій по господарству на кожну корову становить 2170 кілограмів молока. Наша турбота: щоб і з настанням осінніх та зимових холодів продуктивність громадського тваринництва не знизилася. Нещодавно на комсомольських зборах колгоспу ми поставили провести місячник підготовки ферм до зими. Своїми силами вирішили повністю відремонтувати і злати громадській комісії господарства два приміщення корівників на 400 голів. Вважаємо, що виконання цього зобов'язання стане нашою гідною справою на передз'їздовській вахті.

Закликаємо всіх комсомольців і молоді, всіх сільських юнаків і дівчат Кіровоградщини підтримати наше починання і взяти активну участь у підготовці тваринницьких ферм до зими. В цей відповідальний час не пошкодуємо своїх сил і змійня, щоб зимівля громадської худоби була ситою і теплою, щоб надові трималися на рівні літнього періоду, щоб зберегти все поголів'я молодняка.

Товариші комсомольці! Юнаки та дівчата! Виходьте на комсомольський місячник підготовки ферм до зими! Ферми чекають ваших роботящих рук!

За дорученням комсомольських зборів: М. ГВОЗДЕЦЬКИЙ — механізатор тракторної бригади № 1, В. ЛАБІН — групкомсорг автогаража А. АНДРІЯШ — секретар комсомольської організації, Н. ПОНОМАРЕНКО — зоотехнік, член комітету комсомолу, Л. МАТВЄЄВА — економіст, член комітету комсомолу.

● ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

Це вже стало доброю традицією — перед початком нового навчального року у мережі комсомольської політосвіти влаштовувати ділові розмови керівників гуртків, працівників обкому комсомолу та редакції за круглим столом «Молодого комунара». Такі зустрічі корисні: пропагандисти обмінюються досвідом своєї роботи, ми ж більше дізнаємось про їхні плани на рік.

Новий навчальний рік — особливий. Він розпочинається у період напруженої діяльності партії і народу по завершенню планів дев'ятої п'ятирічки, в обстановці всенародного піднесення, викликаного підготовкою до XXV з'їзду КПРС. Конкретні вимоги перед політосвітою висуває і постанова бюро ЦК ВЛКСМ «Про завдання комсомольських організацій по виконанню постанови Центрального Комітету КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС».

Як навчання у гуртку впливає на громадсько-політичну активність молодого робітника чи колгоспника? Чим оцінювати ефективність політзанять? Чи завжди результати занять у гуртках виливаються у надпланові проценти або інші показники? Яка роль пропагандиста у гуртку, хто він: керівник, вчитель-педагог чи викладач? Які проблеми постають перед ним у процесі навчання? Ці та інші питання обговорили пропагандисти — учасники зустрічі за нашим круглим столом: Б. П. Головка з Світловодська, О. В. Вдовиченко з Олександрівки, І. Е. Жулай та М. С. Корнієнко з Олександрії, В. П. Лисецький з Добровеличківського району, М. М. Рудь з Вільшанки, Л. С. Грабова з Долинського району, В. Д. Кузьмін із Знаменки, В. І. Віваренко з Новоміргородського, Є. Я. Ромаданов з Гайворонського району та В. І. Литвинов з Петрового.

Ефективність — дія

В. Д. Кузьмін, керівник гуртка «Основи правових знань».

Ефективність навчання — це і широкий світогляд, і розуміння необхідності вчитися і вміти мислити в державному, це — наслідок успішного засвоєння і глибокого осмислення програми гуртка.

Людина поповнює свій багаж знань, в процесі навчання засвоює необхідні теоретичні основи, і користь від цього очевидна. У нас, до прикладу, слухачі в минулому році вивчали «Основи економічних знань». Принесли з гуртка до робочих місць господарське ставлення до виробничих проблем.

І. Е. Жулай, пропагандист гуртка «Основи економічних знань».

Можу навести приклад. У гуртку ми обговорювали питання про коефіцієнт використання устаткування. Після цього наші робітники почали бережливіше ставитись до обладнання, економити час, працювати продуктивніше.

Людам стає тісно у рамках турбот лише про свої безпосередні обов'язки на технологічній лінії. Вони прагнуть розширити професійний кругозір. І те, що за останні 3 роки тринадцять молодих робітників нашого цеху, не полишаючи підприємства, вступили до вузів, по-моєму, вигідно ілюструє цю думку.

Л. С. Грабова, пропагандист гуртка «Основи наукового атеїзму».

Незначна, але характерна деталь: слухачі вчать культури мови, набувають навичок виступати перед аудиторією, чітко формулювати свої думки. Нам треба навчати їх працювати з людьми. Адже з числа слухачів виходять по-

літінформатори, агітатори, комсомольські активісти.

В. І. Литвинов, пропагандист гуртка «Основи комуністичної моралі».

Міру ефективності занять показують навіть записи у журналі роботи гуртка. Там є дані, наприклад, про те, що одна слухачка гуртка за минулий рік стала комуністом (зараз вона — заступник пропагандиста у нашому гуртку), троє завоювали почесне звання ударників комуністичної праці. І хоч абсолютного показника ефективності не існує, на мою думку, не можна не враховувати сукупність тих позитивних змін у характері молодого людини, її виробничій діяльності, у поведінці в колективі і, передовсім, росту ідейності.

Як вчити пропагандиста?

М. М. Рудь, керівник гуртка «Основи економічних знань».

Відома ж, що ми живемо нині у вік науково-технічної революції. На людину щоденно буквально звалюється масовий потік інформації. Тут уже потрібно пропагандистам, мабуть, брати уроки з досвіду найдоцільніше відібрати раціональне зерно, потрібні думки, подати розробку окремої певної теми. Де почерпує пропагандист необхідний

для занять матеріал — методом самоосвіти чи ж на семінарах пропагандистів? І чим повинен бути семінар: уроком з теорії марксизму-ленінізму, чи заняттям з методики керування гуртком?

В. Д. Кузьмін.

Ми довго сперечались про форму навчання пропагандистів. Вирішили, що метод, найширше вживаний зараз, малоефективний: дві години лекцій, тривалі секційні заняття втомлюють. Та й що може сказати нового така ж за рівнем освіти людина, як і всі, хто зібрався на семінар? А саме пропагандистам доручається готувати і читати теоретичні лекції на заняттях керівників гуртків. Інша річ, коли ви-

ступає фахівець. Ось тому нині на загальних заняттях ми обмежуємось отриманням методичних вказівок і порад. А вже виступи спеціалістів — економістів, юристів, безперечно, приносить більшу користь для нас.

В. І. Литвинов.

Хочу вам заперечити. По-перше, не варто, щоб на такі семінари готували розробки лише одні пропагандисти. Корисно буде, якщо виступатимуть і вони, і фахівці. Ми думаємо, що молода людина, в гуртку, готуючи реферат, підвищує свій світогляд. А хіба для пропагандистів така форма навчання не підходить? Якщо, скажімо,

я готую реферат, а колеги слухають його — то вони відразу ж можуть перенести план собі в конспект, не складаючи його кожен зокрема. Адже в цьому вииграш часу, котрий потім пропагандист може використати для поглиблення теми. Це ж саме стосується і добору літератури.

І. Д. Костенко, завідилом пропаганди та культурно-масової роботи обкому ЛКСМУ.

Значить, можемо ствердити, що перед нами не стоїть питання обов'язкової альтернативи. Доводиться враховувати, певно, індивідуальні можливості чи запити кожного пропагандиста. Є ж керівники гуртків, котрим до вподоби самостійне вивчення проблеми. Інші схильні до колективного обговорення теми, саме з дискусії чи бесіди черпають для себе і методичні настанови, і фактичний матеріал.

Є. Я. Ромаданов, пропагандист гуртка «Основи правових знань».

Товариші, в нас є, так би мовити, перевірена часом і надійна форма змістовних семінарів для керівників гуртків — коли райкоми партії проводять їх разом з райкомами комсомолу. Тут є змога послухати і почитись у досвідчених пропагандистів, котрі працюють у системі партійної освіти.

«Рекомендую «Кругозор»

В. П. Лисецький, пропагандист гуртка «Основи правових знань».

Я от на чому хотів би наголосити. Невесела статистика: серед тих, хто найбільшою мірою схильний до правопорушень, — поголовно більшість молоді, не залученої до занять у системі комсомольської політосвіти. Якій шляхи бачать пропагандисти, щоб на вищий рівень піднести ідейне загартовування неспілкової молоді?

В. І. Віваренко, секретар комсомольської організації колгоспу імені Шевченка.

Якщо комсомольців ми можемо, покладаючись на вимоги Статуту, примусити відвідувати гурток (хоча це — крайній захід, треба вести його роботу так, щоб на заняття приходили залюбки), то неспілкової молоді треба запрошувати на заняття і зацікавлювати її. Одним з таких методів є ілюстрування фактичного матеріалу на уроках. А де брати ці унаочнення?

М. С. Корнієнко, пропагандист гуртка «Основи комуністичної моралі».

Ми часто випускаємо з уваги зв'язки з адміністрацією. Це надзвичайно важливий момент. Знаєте, буває як у відомій байці — коли не координувати нашої дії з керівниками на виробництві чи в колгоспі. Бригадир наказує:

«Як бачимо, люди зібрані тут різні за віком, уподобаннями. В кожного — своя професія. Однак, їх, наших знайомих, як і всіх пропагандистів області, об'єднує спільне прагнення сприяти якомусь повільному, всебічному розвитку юнаків і дівчат, високе почуття відповідальності за виховання нашої молоді. Новий навчальний рік в системі комсомольської політосвіти, безперечно, принесе нам нові проблеми, нові успіхи».

Бесіду за круглим столом «Молодого комунара» записали А. НЕЧИТАЙЛО, М. БІДЕНКО.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ЯКА ФОРМУЛА ЕФЕКТИВНОСТІ?

хлопцві робити одне, пропагандист кличе до себе... Для того, щоб уникнути подібної різниці, треба заручитися підтримкою адміністрації щодо відвідування гуртка, заодно сповіщаючи її про свої плани.

А унаочнення — це слушно. Я намагався в процесі навчання якомога частіше використовувати звукозапис або діалог. По-перше, це робить їх цікавішими і, по-друге, сприяє глибшому засвоєнню матеріалу. Велику допомогу надає звуковий журнал «Кругозор». Порекорمندувати би його кожному пропагандисту. Ми використовували такі звукові сторінки «Кругозору»: «Якщо тобі комсомольць ім'я», «Що таке КамАЗ», «Б.А.М. Початок», «Не може без неба» Кожедуба та інші.

І. Д. Костенко.

Так, це справді цікавий досвід, і його варто рекомендувати всім. Обком комсомолу докладе зусиль до того, щоб допомогти гурткам плагатами та літературою. Проте, гадаю, в цьому напрямку можуть і повинні плідно працювати самі слухачі. Гуртківці Вільшанського району, наприклад, мають досвід виготовлення унаочнення для занять, навіть засобів наочної агітації для своїх колгоспів та установ. Чому б не скористатись цим досвідом усім пропагандистам?

Отже, і ефективність занять, і питання відвідування гуртків, і проблеми залучення до політосвіти неспілкової молоді залежать від активності слухачів, а також від уваги партійних та комсомольських організацій до роботи гуртків. А в першу чергу — від пропагандиста, від його горіння, знань, вміння, досвіду.

Звіти підприємств міста перед кіровоградцями уже стали традицією. Робітники з гордістю розповідають про свої трудові досягнення, щедро дарують XXV з'їзду КПРС, про підсумки роботи у дев'ятій п'ятирічці. Цього року ми мали змогу зустрітись з червонозорівцями, котрі про свої досягнення не тільки розповідали, а й демонстрували новітню продукцію заводу на одній з алеї парку. У звіті червонозорівців взяли участь народна хорова капела Палацу культури імені Жовтня, танцювальний ансамбль «Колос». А колектив заводу тракторних гідроагрегатів включив у свій звіт і концерт прославленого народного ансамблю «Ятрань». Двадцять два колективи вже виступили із творчими звітами в обласному центрі. Серед них — трудівники ремзаводу «Укр. сільськогосподарський» разом з хором колективом «Барвінок», колектив заводу радіовиробів, швейно-галантерейної фабрики обслуговування і т.п.

Творчі звіти трудових колективів — це рапори наступному XXV з'їзду КПРС. Ось тому у ці дні в літньому театрі парку культури і відпочинку імені В. І. Леніна завжди людно.

Л. КОВАЛЕНКО, спецкор «Молодого комунара», м. Кіровоград.

АДРЕСА ПІСНІ — НОВОБУДОВА...

◆ НАШІ ТРАДИЦІЇ

Кінотеатри «Комсомолец», «Мир», центральний універмаг, головпоштамт в Кіровограді, десятки шкіл, Будинків культури та житлових будинків у містах і селах області побудовані руками трудівників тресту «Кіровоградськбуд».

Нещодавно трудящі міста мали змогу зустрітись з цим колективом у центральному парку культури і відпочинку імені В. І. Леніна, де проходив творчий звіт працівників тресту. У літньому театрі — люди, чий руки прийнято називати «золотими». Всі вони сьогодні святково одягнені, всі такі гарні.

Професію будівельника називають мирною. Я б назвала її і діяльною. Незважаючи на те, скільки щасливих сімей відбудували цього року новосілля у 97 житлових будинках загальною площею 104 тисячі квадратних метрів, збудованих в експлуатацію трестом «Кіровоградськбуд». Будівельники планували площі перевищували на 11 тисяч квадратних метрів.

Двадцять бригад тресту, працюючи за пере-

довими методами, виконують норми виробітку на 135—140 процентів. Комплексна бригада Олексія Назарового із будуправління № 1, бригада інженерів Лідії Дмитренко з ПМК-133, водії автобазу Ілля Хоменко, бульдозерист Іван Артеменко, асфальтівники Богдана Довгошів з ПМК-652 та багато інших трудяться під девізом «Зробити за вершальний рік п'ятирічки роком ударної праці». П'ятдесят чотири бригади із 113 вже виконали завдання дев'ятої п'ятирічки. Гордістю тресту є колектив автобазу, очолюваний Героєм Радянського Союзу Миколою Охримовичем Єрещенком. За високі показники в роботі водії автобазу неодноразово виходили переможцями соціалізацій.

Тож можна вразити бригадира комсомольсько-молодіжної бригади обласного будуправління № 1 Олексія Дубового, котрий сказав: — Нам, молодим будівельникам, є чому навчитись. І головне, є у кого. Буває важко, ніде правди діти, але розчарування у виборі професії не приходять. Прикладом для нас завжди служать червові люди, наші наставники.

Кращі будівельники і ветерани війни та праці отримали право покласти квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну. А творчий звіт колективу закінчився концертом художньої самодіяльності будівельників.

Звіти підприємств міста перед кіровоградцями уже стали традицією. Робітники з гордістю розповідають про свої трудові досягнення, щедро дарують XXV з'їзду КПРС, про підсумки роботи у дев'ятій п'ятирічці. Цього року ми мали змогу зустрітись з червонозорівцями, котрі про свої досягнення не тільки розповідали, а й демонстрували новітню продукцію заводу на одній з алеї парку. У звіті червонозорівців взяли участь народна хорова капела Палацу культури імені Жовтня, танцювальний ансамбль «Колос». А колектив заводу тракторних гідроагрегатів включив у свій звіт і концерт прославленого народного ансамблю «Ятрань». Двадцять два колективи вже виступили із творчими звітами в обласному центрі. Серед них — трудівники ремзаводу «Укр. сільськогосподарський» разом з хором колективом «Барвінок», колектив заводу радіовиробів, швейно-галантерейної фабрики обслуговування і т.п.

Творчі звіти трудових колективів — це рапори наступному XXV з'їзду КПРС. Ось тому у ці дні в літньому театрі парку культури і відпочинку імені В. І. Леніна завжди людно.

Л. КОВАЛЕНКО, спецкор «Молодого комунара», м. Кіровоград.

Не забути цього літа Валентину Красному — теслярю будівельного управління № 1 тресту «Олександрія-важбуд». У складі ударного будівельного загону ЦК ВЛКСМ він побував у Югославії, де працював на спорудженні Загребського спортивного комплексу. Студентка факультету журналістики Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка Людмила Розуменко зустрілася з Валентином і попросила поділитися враженнями від поїздки.

Я ЗУСТРІЛА його в міській комсомолу. Виявляється, Валентин тільки повернувся додому, одразу ж забіг сюди — розповісти про бачене і чути. Сподівалась побачити велетня в будагонівській куртці і була трохи здивована, що переді мною такий звичайний юнак. Звичайний зріст, звичайний костюм. Незвич-

ДРУЖБА МІЦНІС В ЗАГОНІ

ні кіба що значки на грудях: на обох слово «Ударник» — російською і хорватською мовами.

— Певно, нелегко було пройти відбір у загін? Адже носив він назву ударного будівельного ЦК ВЛКСМ і з нашої республіки до нього ввійшло лиш десять чоловік?

— Так, відбір був ретельний. Брали до уваги те, як і відколи комсомолец працює на виробництві, наскільки він активний, які стосунки з колективом... Я трохи хвилювався — чи потраплю в загін? Адже, коли не рахувати служби в рядах Радянської Армії, то мій виробничий стаж боротий — п'ять років. В буд-

управління прийшов після професійно-технічного училища, стан комсоргом ділянки.

— В кількох словах про ваш будівельний.

— У загін потрапили цікаві люди з різних міст республіки: завідувач відділом пропаганди газети «Молодь України» Анатолій Гринченко, комсомолец комбінату «Кіровоградважбуд» Олександр Чабанюк, делегат XVII з'їзду ВЛКСМ металург із Запоріжжя Валентин Нечит, член Одеського міського комсомолу Софія Шевчук та інші товариші. Очолив загін член ЦК ВЛКСМ України Геннадій Суровець.

— Перші дні в загоні завжди пам'ятні...

— О, безумовно! Коли ми прибули в Загреб, — дізналися, що працюватимемо в бригаді імені партизана Янко Гределя, де будуть посланці Югославії, а також члени молодіжних демократичних організацій Італії, Іраку, Японії. (Всього на спорудженні спортивного комплексу, крім нас, трудиться вісімсот хлопців і дівчат з різних країн).

Робота і спорт зблизили всіх. Трудовий ритм не спадав ні на хвилину, і невдовзі наш колектив вийшов у число кращих на будові.

— Яким було життя в таборі?

— Працювали з легкістю, весело. Весь

◆ ЛІТО НА РИШТУВАННЯХ

час лунала пісня. В будівельному загоні від підйому до відбою дні схожі один на одного: робота — перепочинок — і знову робота. Зате вечори — неповторні. Це і зустрічі з іншими бригадами, і концерти художньої самодіяльності, а іноді — просто тиха розмова, коли десь поряд бринить гітара.

— Чим збагатилася нас робота в будівельному загоні?

— Про все коротко і не скажеш, настільки корисними були для мене дні в Загребі. По-наблизилася з життям югославської молоді, з членами міжнародних будівельних бригад.

Валентин Красний:

«Зараз, коли Л. І. Брежнев надіслав вітання на адресу багатотисячної армії будівельних загонів «країни, відчують особливу гордість з того, що причетний до великої справи, схваленої і високо оціненої Комуністичною партією».

СЮДИ завжди приходять ті, хто старається навчатися в професійно-технічних училищах міста. Вони знайомляться із змістом експонатів, подовгу зупиняються біля діючих моделей сівалок та електровозів, уважно розглядають стенди, різні прилади. Ненюгана традиція — приводити майбутніх робітників на обласну виставку технічної творчості. Адже тут вони бачать те, що зробили їх попередники, тут з'являється в багатьох бажання і самому випробувати свої сили.

І раптом:

— Та це ж звичайна іграшка, — кремезний хлопець вказує на екскаватор, що саме був ввімкнений. — В магазині подібні придбати можна.

здібностей до винахідницької творчості не існує. Вона в принципі доступна кожній людині, хоча для освоєння, як і будь-якої майстерності, необхідна праця, знання, навички. І ось саме ці знання та навички і здобувають учні в гуртках технічної творчості. Безпосередня участь у виготовленні діючих моделей машин, різних пристосувань та наочних посібників привчає їх до творчої праці. Все разом допоможе в майбутньому збільшити можливість всебічного використання досягнень сучасної науки і техніки. Як правило, ті, хто приходить на завод після роботи в гуртках технічної творчості, скоріше адаптуються в умовах виробництва, легше освоюють свою професію. Багатьом з них належать і раціоналізаторські пропозиції. Ось і приклад.

Сайдулла Таинов закінчив МПТУ № 6 два роки тому. Навчався на «відмінно», був активним членом гуртка технічної творчості. А нещодавно на заводі «Червона зірка», де він працює, була впроваджена раціоналізація по модернізації електрогазозваривального апарата. Автором її став випускник училища.

Тепер користь від занять в гуртку технічної творчості стає все більш явною. І постають нові проблеми: як залучити до цього більшу кількість учнів? Один з шляхів вирішення проблеми — створення предметно-технічних гуртків. В МПТУ № 4, наприклад, створено їх два — холодного обробки металів різанням та «Юний кресляр». В МПТУ № 6 гуртки технічної творчості діють при кожній групі. І керують ними майстри тих же груп.

Є до чого і комсомольській організації докласти рук в цій важливій справі. Велике значення для розвитку загальнотехнічного світогляду, розумової діяльності учнів, їх залучення до раціоналізації і винахідництва мають технічні конференції, вечори, олімпіади, конкурси майстерності, екскурсії на промислові підприємства, зустрічі з передовиками і новаторами виробництва. Кому ж, як не комсомольцям, бути заспівувачами в цих справах? Але чи багато комсомольських організацій профтехосвіти області ставлять це до цього з належною увагою?

І на закінчення — кілька цифр. В минулому році випускникам в МПТУ № 4 на кваліфікаційних екзаменах було присвоєно сорок вісім підвищених розрядів. З них сорок чотири тим учням, які займалися в предметно-технічних гуртках і гуртку технічної творчості. Факт, як кажуть, говорить сам за себе. А ті, хто зараз навчається в професійно-технічних училищах, незабаром стануть за верстатів заводів. Раціоналізатори ростуть за партами.

Н. ПАСТУШЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

КОМСОМОЛ — ШЕФ ПРОФТЕХОСВІТИ

РАЦІОНАЛІЗАТОРИ РОСТУТЬ ЗА ПАРТАМИ

Іграшка? І хлопцеві розповіли, як приклад, історію одного експонату — діючої моделі зернотукової універсальної сівалки ЗС-3.6. В наш час вона — одна з кращих в країні. Тоді, коли члени гуртка технічної творчості МПТУ № 4 вирішили виготовити її модель, вона була лише сконструйована колективом конструкторського бюро базового підприємства «Червона зірка». До серійного випуску тільки готувались — гуртківці познайомилися з агрегатом в експериментальному цеху заводу.

До роботи стали з охотою. А коли розпочали, виявилось, що все далеко не так просто, як здавалося спочатку. Адже, щоб побудувати зменшену модель сівалки, треба, звичайно, зменшити всі деталі в кілька разів. Але якщо ці деталі зменшити просто механічно в одному масштабі, робочі показники зібраної сівалки будуть неправильними; діяти вона не буде. Довелося вносити конструктивні зміни в цілий ряд деталей і вузлів. Під керівництвом майстра Володимира Івановича Василевського гуртківці довго мізукували над кожною деталлю. Не можна сказати, що всі вони винаходили обов'язково щось нове. Проте головне, чому навчилися всі — це думати над тим, як можна зробити краще.

Психологи встановили, що природжені

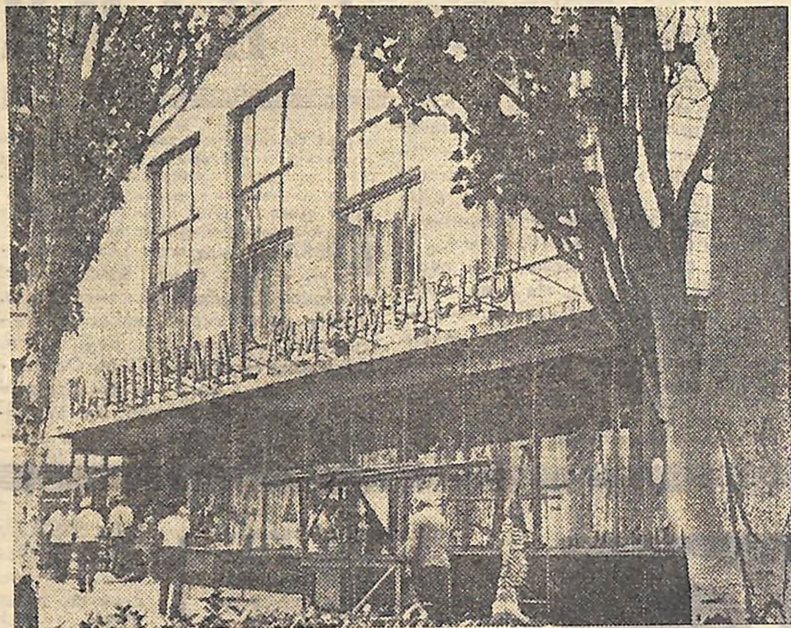
ПЛИВЕ ПО СВІТУ „САЛЬВАДОР АЛЬЕНДЕ“

Як розповів нещодавно на зустрічі з кидівцями СШ № 6 м. Гайворона другий помічник капітана В. М. Морозюк, на знак братерської солідарності моряків Чорноморського торговельного флоту з патріотами Чилі новому радянському сухопутному кораблю присвоєно ім'я Сальвадора Альєнде. Крім того, на борту корабля створено своєрідний плаваючий музей товариша президента, де розміщені численні подарунки, зроблені екіпажу в різних куточках земної кулі, куди заходив з вантажами теплохід «Сальвадор Альєнде».

То не відлуння давної легенди, —
То пам'ять наша, і любов, і гнів:
Пливе по світу «Сальвадор Альєнде»,
Радянське судно — труди́вник морів.
В густий туман, під шквалісті укуси
Виходить в море здружена сім'я,
Й злітає з борту гордим альбатросом
Крилате президентове ім'я.
Не сподівались чорні генерали,
Кривавий з Чилі сіючи терор,
Що буде швартуватися до причалів
Ожилий — в теплоході — Сальвадор.
І що його — під прапором багряним —
Побачать Гданськ, Хайфон і Балтімор...
З чилійцем побратався росіянин,
Із ним стоїть на вахті Сальвадор.
...Листи і подарунки йдуть сюди.
Він — символ солідарності сьогодні,
Як друзям, простягає руки-сходні.
Всім, хто фашистську кунту засудив.
Хай кривить люті обличчя ворогів,
Пливе по світу «Сальвадор Альєнде».
Вітаню далекі континенти,
Вертається до рідних берегів.

с. Солгутозе
Гайворонського району.

К. ЛЕСЬ.

М. СВІТЛОВДСЬК, УНІВЕРМАГ «КОМСОМОЛЕЦЬ».

Фото С. ФЕНЕНКА.

Як наші юнаки і дівчата дивляться сьогодні на шлюб — древній і важливий громадський інститут? Які принципи, думки керують ними, коли вони вирішують одружитися? Для з'ясування цих питань нареченим в Центральному Палаці одруження Москви була запропонована анкета. Опитування проводилось із додержанням умови, необхідної для вірогідності: анонімістю відповідей. Анкети були роздані молодятим від 18 до 30 років. Серед них були студенти, робітники, солдати, інженери, журналісти, вчені.

Ще якихось років п'ятдесят тому перше питання, на яке ми запропонували відповісти молоді, дівчат зусилло б зняквати, а їх судження поставило б у безвихідь: «Як ви ставитесь до ситуації, нерідкої в радянському суспільстві: дружина досягає більшого, ніж чоловік, успіха у роботі, громадському житті, більше заробляє?» В 1975 році 70 процентів опитуваних пар твердо відповіли: «Якщо дружина талановита і розумна, її чоловік може адекватно таку ситуацію цілком нормально. Він може гордитися дружиною». Решта відповіли: «Чоловік не повинен відставати від подружки».

Якщо бабуся нинішніх наречених, вступаючи до шлюбу, в основному були приречені обмежувати своє життя відомим «трикутником» — кухня, діти, церква, то професії їх онуку неможливо перелічити. В радянському суспільстві, де долають сім жінок — на постах міністрів, де серед вчителів — 71 процент жінок, три з чотирьох — лікарі і кожен третій з інженерів — представники «слабкої половини», виходять заміж з впевненістю, що шлюб не обмежатиме кола їх інтересів. Тому на питання анкети: «Чи повинна жінка залишати роботу для виховання дітей чи краще найпоширеніше використовувати можливість виховувати їх в дитячих садках, яслах?» — всі опитувані пари відповіли: потрібно користуватись послугами дитячих закладів, які вже давно добре себе зарекомендували.

Питання про кількість дітей в молодій сім'ї — не вузько особисте, по-моєму велике громадське значення. Добробут нашої держави, час зростає. Лише за останні чотири роки заробітна плата робітників і службовців у нас зросла на 13 процентів, колгоспників — більше, ніж на 22 проценти при стабільності ціни на предмет першої необхідності і комунальні послуги. За ті ж чотири роки понад 45 мільйонів радянських людей — одержали квартири або поліпшили свої житлові умови. Ці та багато інших явищ росту добробуту народу визначають той фліт, що молоді сім'ї свідомо планують число дітей. Відповіді на нашу анкету свідчать, що 60 процентів молодят хочуть мати двох дітей, ще 49 процентів — трьох. Два проценти (головним чином чоловіки) бадьоро заявляють: «Чим більше, тим краще».

Глави сім'ї, навіть невеликої, повинні бути притаманні різні якості: приналежність, діловитість, латористет. Насильки традиційні молоді московські сім'ї з точки зору вікових шлюбних звичок: «чоловік — голова сім'ї, дружина — її душа». Близько 70 процентів молодих заперечили цей варіант, заявивши, що вирішуватимуть всі сімейні проблеми спільно. З ними погоджуються решта 23 проценти, які вважають, що глава сім'ї потрібен, що ним повинен бути чоловік. Близько 2 проценти опитуваних юнаків схилились до думки, що необхідна

● МОЛОДА СІМ'Я. ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ

В СІ ВІДПОВІЛИ: „КОХАННЯ!“

«сильна влада», але сумніваються в реальності здійснення такого наміру. Прерогативи володіння фінальними дружно віддаються дружині.

Більшість юнаків і дівчат вважають, що молода сім'я повинна жити самостійно і окремо від батьків. Майже всі вони сказали, що думка батьків була хоч і важливою але не визначальним у рішенні одружуватися. Але це зовсім не означає, що для молодих неприйнятний спосіб життя «старих». Як приклад хороших сімейних стосунків близько 70 процентів молодих назвали життя своїх батьків. Для 10 процентів — це стосунки інших родичів, для 20 — друзів, сусідів, героїв відомих радянських книг і відеофільмів...

Легкість, увага, розум, почуття гумору, сила, чесність — такі якості визнають за необхідні для справжніх чоловіків юні москвички. Вони вважають, що ними наділені їх чоловіки. Ніжність, розум, душевна краса, м'якість характеру, зовнішня привабливість — це ідеал чоловіків.

Останнє питання анкети: «Чи вважаєте ви, що почуття, яке з'єднує подружжя через 25 років шлюбного життя, називається більше звичкою, аніж коханням?» — змусило молодих замислитися. Їх відповіді були такими: 35 процентів вважають, що «подружжя єднає любов», 40 процентів — «звичка, підкріплена спорідненістю душ і взаєморозумінням», 25 процентів не були впевнені у відповіді, але сподівались, що через чверть століття подружнього життя їх єдиниме кохання.

Відповідаючи на «матеріальну групу» питань, молоді розділилися на два табори. Частина молодих пар, яку складали люди 24—28 років, в основному непогано уявляли собі всі можливі «підводні рифи» побуту і шлюбного ведення господарства. Інша група опитуваних (юнаки і дівчата 18—22 років), на жаль, дещо ідеалістично розглядалася з побутовою арифметикою, не уявляючи собі реальної повсякденності. Було в анкеті питання, на яке відповіли всі однаково. І це радше наших соціологів, педагогів, учених, які вивчають погляди молоді на проблему сім'ї і шлюбу. Сто процентів по-різному вихованих молодих людей, які виростили в різних сім'ях, на питання: «Що, по-вашому, лежить в основі шлюбу: розрахунок, любов, деяка приналежність і розрахунок чи якісь інші мотиви?» — відповіли: «Кохання!».

Марія ЛЬЯНОС,
кор. АПН.

● ЛЮДИ, ПОДІЇ, ЧАС.

ТИХИЙ сочинський провулок. Тут в 1937 році був відкритий перший в країні музей Миколи Островського. Тут жив шість років письменник-комуніст, автор безсмертної книги про Павла Корчагіна. Звідси по світу рознесли слова, котрі для багатьох стали законом: «Найдорожче у людини — це життя...».

«Школою мужності», «школою високої моралі» називають музей ті, хто відвідав його. Будинок полум'яної людини нашої епохи. Який же він?

Ніби вартів у почесному караулі, заперли перед ним стрункі вишеселені кипариси. На одній із стін — меморіальна дошка з викарбуваним написом: «Тут жив Микола Островський, 1936 рік. Будинок побудований урядом у подарунок письменнику». Сюди все йдуть і йдуть люди. Групами, поодинокі. Ідуть, щоб краще знати улюбленого письменника, глибше усвідомити природу його героїзму, «навчитись мужності». І всі вони, свідчи із записів у багатьох книгах відгуків, після зустрічі з Миколою Островським, «знайшли відповідь на те, що хвилює...».

Затишна веранда. Це тут Микола Островський любив слухати музику, зустрічатись з такими бажаними гостями. У передпокої висить гімнастерка із знаками бригадного комісара: в такому званні у січні 1936 року письменник псевдувався в ряди Червоної Армії. Книжки. Їх багато. Він дуже любив їх — своїх учителів, помічників. На невеличкому столику друкарська машинка — подарунок ЦК ЛКСМУ. Це на ній друкувались «Як гартувалася сталь», «Народжені бурєю».

Ось спальня. Зараз тут тиша. А здається, ніби чуєш, як гортають сторінки і людина, перемагаючи страшний біль

працює... Чи можна спокійно читати такі слова: «Здоров'я моє, якщо говорити правду, ні до біса, але працюю по 12 годин, у дні зміни. Через п'ять днів закінчу перший том... Перемагають тільки сильні духом... Ще раз — хай живе творчість».

Цей безприкладний героїзм стає ще яскравішим, коли заглянути в історію хвороби, де перелічують один за одним страшенні недуги. А ще ж треба було відповісти на листи. Ному писали з різних куточків країни. Тут і зараз багато німих свідків теплих душевних зустрічей

У СІМ СЕРЦЕМ— З НАМИ

автора безсмертного твору про Павла Корчагіна із друзями, які підтримували його, артистами, робітниками... Ця традиція гостинності продовжується й досі. Поріг цього будинку переступили майже три з половиною мільйони чоловік.

ПОРЯД з будинком письменника — це одне приміщення, де відкрита літературна експозиція. Більше двох тисяч експонатів — фотографії, документи, речі, книги, листи розповідають про М. Островського, роль його особи і героїзм книг у нашій сучасності. Він зустрічає присутніх словами: «Мене з ва-

ми немає, але я з вами усім серцем і усім життям зв'язаний». І відчувається, що поряд сам Микола Островський, він веде від стенда до стенда і щиро ділиться, розповідаючи, як збулась його мрія.

Останній зал про тих, хто повторив подвиг Корчагіна, стверджує, що письменник і його Корчагін воювали з фашизмом на всіх фронтах від Чорного до Баренцевого морів. Цікаво, що в Югославії найхоробрішим партизанам надавалось право носити прізвище Корчагіна... Увагу привернула експозиція дітей з піонерського табору. Хлопці запитували у експерта.

— Це ж той самий герой-морик, про якого нам розповідали на Малій Землі? Так, справді йдеться про нашого земляка Героя Радянського Союзу Григорія Куроп'ятникова. Ось поховали сторінки люденної червоноармійської газети «Красний черноморець», датованої 30 липня 1943 року. Передова названа: «Слава герою-моріку Григорію Куроп'ятникову». Поруч його портрет. Ясні, теплі очі молодого людини. Тут же вміщений муляж книги «Як гартувалася сталь». Її сторінки місцями були залиті кров'ю, край обкладинки обгорів. Ця книга належала Г. Куроп'ятникову.

А на подвір'ї біля літньої жінки стояли люди. Довкола панувала абсолютна тиша, тамуючи подих, кожен з присутніх ловив слова Капісти Павліни Терлецької, однієї з секретарок Миколи Олексійовича Островського, рукою якої було написано кілька глав його першої книги. Її розповідь мовби перенесла слухачів у той час, коли жив і творив полум'яний борець революції, мужній письменник нашої епохи. Його твори стали ясним дороговказом у житті молодого покоління нашої Батьківщини.

Т. КАЛЬЧИНСЬКА.

М. Сочі.

КІЇВ СЬОГОДНІ. ДІТЯЧИЙ МАГІДАНЧІК У ШЕВЧЕНКІВСЬКОМУ РАЙОНІ.

Фото

А. ПІДЛУБНОГО.

ПОЧАЛИ ВЕЛОСИПЕДИСТИ

● Кіровоградщина перша в республіці почала проводити спартакіади серед команд сільських, селищних і міських Рад депутатів трудящих. І тепер це вже стало традицією. Цьогорічні фінали обласної спартакіади відкрились велосипедними гонками, які проходили поблизу Новоукраїнки. Поза конкуренцією в поєдинках серед представників міських Рад були май-

стри спорту олександрійка Валентина Іваніна та знам'янець Валерій Красов. В командному заліку сильнішими виявились знам'янець, друге місце дісталось гонщикам обласного центру і третє — олександрійцям.

● Другим видом були змагання городошників, які протягом трьох днів проходили на майданчиках олександрійського стадіону «Шахтар». Добре тут виступили кіровоградці. Вони з однаковим рахунком (2:0) завдали поразки командам Світловодська та Знам'янки і стали володарями перехідного кубка.

Спартакіада у розпалі. На черзі старті легкоатлетів, які відбудуться на стадіоні спортивного клубу «Зірка» 20 і 21 вересня.

В. ШАБАЛІН.

● ФУТБОЛ

ЗУСТРІЧ З ВЕТЕРАНАМИ

Як завжди, коли зустрічаються ветерани київського «Динамо» з футболістами кіровоградської «Зірки», трибуни стадіону заповнені сповна. Так було й у вівторок. Кияни вийшли на поле в такому складі: заслужені майстри спорту Віктор Банников, Йосип Сабо, Володимир Шегольков, майстер спорту міжнародного класу Анатолій Білоусов, майстри спорту Володимир Єрохін, Сергій Дашенко, Володимир Левченко, Ігор Балакін, Микола Мірошин, Валентин Троїновський, Ігор Зайцев. Кіровоградці також побачили на зеленому килимі футбольного поля учасника матчу смерті, що проходив у 1942 році проти фашистських загартників Макара Михайловича Гончаренка та інших.

Зустріч закінчилась перемогою наших земляків з рахунком 5:2. Всі присутні на цьому поєдинку валилися задоволені цікавою грою. І підтвердженням цього були теплі оплески, коли вручалися спеціальні призи міському та Кіровського райкому комсомолу кращим гравцям зустрічі киянину Віктору Банникову та кіровоградцю Олександрю Алексєєву.

НІ, треба бути справедливим, Анатолій Олександрович Давидов зовсім не проти того, щоб ваш син став ще в шкільні роки значківцем ГПО чи спортсменом-розрядником. Він знає, що таке спорт. Бо навіть в ремонтно-будівельному управлінні № 2, яке він очолює, якось прозвучала фраза: «Спорт — це бацьорість, сила і довголіття». Це — через рік після того, як стартував новий комплекс ГПО. Тоді Анатолій Олександрович подумав собі: «Наче в моєму колективі хлопці й робота, а от спорту цураються. Хоч беріть та й на пепка тягніть їх на стадіон. От би гарний приклад!».

Аж тут йому з екрана телевізора: «Великі майстри спорту починали своє сходження ще в шкільній спортивній секції».

На мить Анатолію Олександровичу дуже захотілося побачити, які то перші кроки у великий спорт. Але все те бажання згасло, коли надійти раз почув голос директора ДЮСШ № 1:

— Як же нам бути з стрілецьким тиром? Знову просимо в десафіїв. А хотілося б мати свій. Ось і гроші є. З вами домовились авторитетно. То хіба ви проти, щоб наші діти тренувались в найкращих умовах?

— Що ви? Я — за... Я завжди — за!..

Є гроші... Але які? Обласний відділ народної освіти виділив для початку 15 тисяч карбованців. В грудні 1973 року з обремендтестом і ДЮСШ № 1 була підписана підлядні домовленість виконати роботи на 35 тисяч. В цьому ж документі визначили початок будівництва тир — другий квартал, а закінчення — IV квартал 1974 року. Тільки ж тисячі. А в А. О. Давидова таємниче: «От якби мільйон перерахували на рахунок РБУ № 2,

отоді б можна й рекорд показати на рштуваннях. Був би і тир унікальний, і премія будівельникам посміхалася б. А так — лише 15 тисяч. Як кіт наплакав...».

Подумав-подумав Анатолій Олександрович і поставив звичну «крапку»:

— Немає в мене робочої сили... Отже, кошти, виділені на будівництво тир, знову не використаю.

● БУДІВНИЦТВО СПОРТИВНИХ СПОРТ — ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА

„ЗАМОРОЖЕНА“ ОБІЦЯНКА

АБО ЯК НА ПАПЕРАХ
СПОРУДЖУЮТЬ ТИР
ДЛЯ ДЮСШ

І в Ленінському райвно використали ті гроші на інші потреби. На початку нинішнього року в працівників ДЮСШ № 1 все ж з'явилась надія: знову виділено на тир 12 тисяч. Підрядник вимагав, звісно, і будівельні матеріали: 34 тонни цементу, 130 квадратних метрів рубероїду. В РБУ-2 негайно було передано цих матеріалів значно більше — тільки 6 тир будували.

Але А. О. Давидов разом з головним інженером Б. К. Смілянцевим знову відповіли: «Немає робочої сили, немає техніки. Приступимо до роботи, коли буде суха погода...».

Вже й «суха» погода настала,

вже й директор ДЮСШ № 1 М. А. Денисенко домовився з підшефним підприємством, що в розпорядження будівельників дадуть трактор. Не міг тепер вже Анатолій Олександрович сказати звичне «ні», а відповісти:

— Гаразд, дам вам... одного спеціаліста. А решта робочої сили — ваша.

— Та нам би гуді п'ять — шість мулярів, щоб стіли з каменю клали.

— Мій спеціаліст, ваші муляри. Цікаво, де ж це взяти Миколу Андрійовичу тих мулярів з кельмами? Може в спортивних секціях?..

Так, там є юні ентузіасти, є чемпіони і рекордсмени з шкільної партії. У стрілецьких групах за час існування ДЮСШ підготовлено 17 майстрів спорту А юнацька збірна області, комплектувана з вихованців ДЮСШ, — постійно серед призерів республіканських змагань школярів. Люба Підлубна, Ліля Жукова, Віктор Данильченко, Олександр Зам'ятин, Валя Трішина, Олександр Савчук були чемпіонами України. Дехто виступав успішно і на всесоюзних змаганнях. Але відсутність власного тир перешкоджає вихованцям ДЮСШ № 1 збільшити час для занять на волевоному рубежі, а тренери не можуть через це удосконалити навчальний процес. Та спортсмени все-таки не втрачають мрії — стати гідним резервом олімпійців.

Тож не відбирайте її в дітей, Анатолію Олександровичу!

Хай точаться суперечки між вами і директором ДЮСШ. Але дітям це не потрібно. Їм хочеться тренуватись в гарних умовах. Щоправда, вони вже відкрили «секрет»: один поважний керівник будівельної організації вперто не хоче їм допомогти, обіцянку свою давно заморозив. А нам здається, що такі можна зорієнтуватись і потурбуватись по-батьківському про фізичний гарт школярів. За справу візьмуться й комсомольські активісти міста. Тільки треба відпаяти рушійний важіль...

М. ШЕВЧУК,

спецкор «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

ПОГОДА

Вдень, 18 вересня, по території області і міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, місцями невеликий дощ, можлива гроза. Вітер північно-східний 5—9 метрів за секунду. Температура повітря по області 23—28, по місту 24—26 градусів вище нуля.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.